

Knez jo je pregovarjal, da ne more, in ker vse nič ne pomaga, ji reče: „ljuba žena, jez vam ne morem pomagati; moji sinovi morajo tudi služiti“. „To je tudi prav“ — odgovori vdova, „Vaši sinovi se niso nič učili; moj sin se je pa kaj učil, je šivár in mora prerediti svojo ubogo mater“. Knez se na vés glas smejaati začne in ukaže, da naj se vdovi spolne prešnja.

— En jud je šel po deželi kupčevat. Žena njegova mu reče: „Baruh, časi so nevarni, vzemi sabljo sabo, da se braniš, ako te kdo napade“. „Sara, tega pa že ne“, ji odgovori Baruh. „Zakaj ne?“ ga vpraša žena. „Bodi pametna!“ ji reče, če me kak ropar napade, mi vzame še sabljo, in me oklesti ž njo še poverh. Škoda je po tem še več!“

— En mestnik je bil zlo zadolžen. Neki dan ga sreča sosed in ga spet terja za dolg. On pa ga pisano pogleda in zavpije nad njim: „Pusti me enkrat primiru! Kaj misliš, da sim samo tebi dolžán?“

— Neki kmet se ni mogel prečuditi, ko je tista dva dohtarja, ki sta se malo popred o njegovi pravdi v kanceliji tako serdito pričkala, po dokončani pravdi na mostovžu pred kancelijo kot naj večji prijatla se sprehajati vidil. „Prijatelj“ — mu reče kancelijsk služabnik — „to ni nič čudnega. Pravdarski dohtarji so kakor škarje, ktere same sebi nič zalega ne storé; one režejo le to, kar med nje pride“.

— „Serčno me veseli“ — pozdravlja nek jud svojega prijatla, ki je bil strašen vohernik — „te viditi zdravega“. „Mene pa ne“ — mu odgovori skopuh — „zdravje je draga stvar; zdrav človek polovico več sné, in živež je dandanašnji drag“.

— Nekdo je oponašal svojemu znancu velike ušesa. „Nočem ravno reči“ — mu ti odgovori — „da niso moje ušesa za človeka prevelike; al tudi vi mi ne bote tajili: da so vaše za osla premajhne“.

Novičar iz slavenskih krajev.

Iz Kopra u Istrii 10. okt. En odsek financialne straže u Rabcu (Albona) na iztočnem brežji Istrie, obstoječ iz štirih mož, se je bil podal u vgodnem vremenu 18. dan septembra u navadno službo na morje (u Kvarneru — to je, požrelcu mesa, če je res, da Quarnero, kakor terdijo nekteri, se ima izvoditi iz latinskih besed: „carnem voro“). Čez dva dni je imel nazaj priti. Al 21. dan rečenega mesca so našli ladjo neoskodovano blizo brežja proti južni Istrii, polno vode in brez opomenjenih stražnikov, od kterih se tudi dosihmal sledú ni. Vse preiskovanje je bilo dozdej zastoj! Verjetno je, da jih je bilo silovito nevretime napalo, kterega si niso upali premagati, čeravno je vodnik ladja bil zveden in verli mornar Ostrogovič — Kérén. Nesrečniki so berž ko ne planili u morske valove, nadjajoči se, da se bodo s plavanjem srečno izbavili (rešili). Al u borbi z valovi oslabljeni so u njih našli strašno smert!

Iz Celovca. Društvo sv. Mohora je naznanilo, da je knjigi „Stari Urban“ in „zgodovino st. zakona s podobami“ že razposlalo. Druženiki jih dobé pri dotičnih bukvarjih, kteri omenjeni knjigi tudi na prodaj imajo, „Urbana“ po 30 kr., „zgodovino“ pa po 1 fl.

Iz Ljubljane. Iz poslednjih sej Ljubljanskega mestnega odbora omenimo nekterih važniših reči. Mestni stroški in dohodki za prihodnje leto so bili vsled občinske postave prevdarjani; iz tega prevdarka so dohodki mesta za leto 1854 prerajtani na 63.064, stroški pa na 63.021 fl.; po tem takem bo konec leta, brez nove naklade mestnikom, kakor se to v družih mestih

godí, še 43 fl. gotovine v mestni kasi ostalo. — V poslednji seji je mestni odbor sklenil podobo slavnega maršala Radecki-ga od gosp. Vithalma kupiti in jo postaviti na kak posebno očitén kraj v mestu. Ta podoba, v fabriki kneza Salma v Blansku iz brona vlita, je bila v Londonski razstavi z veliko pohvalo ogledovana in bo kinčala vprihodnje naše mesto. Od več strani se je namreč magistratu želja razodevala: naj mesto od gosp. Vithalma prevzame ti krasni spominek, ker si smé svest biti, da vsak prebivavec Ljubljane bo rad po svoji moči podaril donesek, da se kupi spominek preslavnega moža, ki je tudi mestnján Ljubljanski. Veljá podoba 840 fl., podnožje pa s stroški postave je prerajtano na 490 fl. Po nasvetu gosp. Ambroža bo za to izvoljeni odbor preskerbel nabéro doneskov in vse, kar bo scer treba. Kam pa se bo spominek postavil, še ni določeno. V sredi drevoreda „Sternallee“ bi bil gotovo na naj očitnišim in lepšem kraji.

Novičar iz mnogih krajev.

V pondelj se je presvitli cesar podal v Munakovo na Parskem, kjer bo nek 8 dni ostal. — Po naj višjem cesarskem sklepu so cerkvene razmere gerških duhovnov v Dalmaciji v red djane in je določeno, da se plača (congrua) fajmoštrov ima od 250 fl. na 300 fl., kaplanov od 150 fl. na 200 fl. povišati; v Zadru je naprava škofjega konsistorja za nezjedinjene Gerke določena. — Vsak dan se v našem cesarstvu več pisem piše; mesca augusta je bilo letos 3 milione in 690.800 pisem na pošto danih, lani tisti mesec le 3 milione in 226.500. — „Teržaški časnik“ naznanja, da je iz Vlahije 300.000 vaganov žita na poti, ktero je večidel za beneško deželo namenjeno. — Spet je šlo 1200 prešičov iz Ogerskega v Hamburg. — V Ivand v Banatu so našli zdravilno vodo, ktera žuga vse dosihmal znane grenjke vode prekositi; tako bogata je žeplenokislega solika (natrona), žeplenokislega pepélika (kalia) in apna. — Spet je ena cela laška družina strasno smert storila po strupenih gobah, ki jih je gospodar sam nabiral. — Iz Kaire se piše, da so se novi misionarji pod vodstvom dr. Knobleherja 5. dan t. m. v Kartum podali. — Turk je Rusu napovedal vojsko, ako ne zapusti berž obsedenih turških knežij. Dunajska vradna časnika naznanita sledeče telegrafno naznanilo iz Carigrada od 5. oktobra: „Turški jadernik (kurir) prinese sultanov razglas in pismo, ktero je Omerpaša imel poslati knezu Gorčakovu (vojskovodju rusovskemu), da naj zapusti z rusovskimi armado turške dežele; ako se v 15 dnéh po sprejemi tega pisma ne prične izpraznovanje teh dežel, bo vojska; černo morje bo kupčijskim barkam odperto ostalo, samo rusovskim ne; rusovski vradniki in poročniki morajo Turško zapustiti; turske vojne barke se bojo vstavile v Balčiku; divan kliče angleško in francosko vladu na pomoč“. Gori napovedani čas bo iztekel 24. dan tega mesca.

Popravek. V „novičarji iz mnog. kr.“ poslednjega lista namest pravice kakošno mejile, beri: „pravice mejile kakošno itd.“

Vsim prijatlom petja se vesela novica naznanja, da je ti teden v Egerjetvi kamnotiskarnici na svitlo prišel:

Vence čveteroglasnih slovenskih pesem.

Zložil in izdal Gr. Rihar.

Ti vence obseže 17 sprepleh čveterospevov, ki se pri tukajšnem bukvozevu g. Kremžarju, ali pa pri g. Riharju samem za 48 krajcarjev prihodnjo sredo dobivajo. Veliko bi se lahko o njih govorilo in pisalo, ali dovolj je, da so od dobro znanega mojstra, kterega že poprejšnje njegove dela slehernemu in vsim več ko zadošti priporočajo.